

[Finansministeren.]

det har jeg også forstået, at den tidligere VKR-regering var stærkt indstillet på — at det skal være en hustru, der virkelig arbejder med, altså hvis man skal have disse skattefordele, skal det virkelig kunne sandsynliggøres, at forholdet er sådan; det skal vi nok holde fast ved.

Må jeg til sidst bare sige dette: jeg tror ikke, vi skal tage en debat i dag om den økonomiske politik, det er der vist ikke nogen særlig stor trang til. Men for at man ikke skal få den fejlagtige opfattelse, at jeg uden videre godkender de betragtninger, som er gjort gældende både i første og anden omgang om det spørgsmål, vil jeg gerne have lov til at sige, at jeg deler ikke de betragtninger, der kom frem — heller ikke dem her til sidst — fra hr. Poul Schlüter og hr. Bernhard Baunsgaard. Jeg vil gerne diskutere den økonomiske politik, men jeg tror ikke, vi skal gøre det i dag.

(Kort bemærkning)

Bernhard Baunsgaard: Der er to eller rettere sagt tre ting i finansministerens sidste indlæg, som jeg gerne vil kommentere kort.

Finansministeren mente, at vi altid må være bagud i reguleringen. Hvis jeg ikke husker meget galt, har vor bestræbelse i skatteudvalget hidtil været den, at når det gælder beskatningen, vil vi ikke være bagud, dér vil vi sørge for at tage højde for, at vi altid følger med inflationen. Så burde vi vel også kunne gøre det på dette område.

Så siger finansministeren, at hvis vi havde rettet det, ville vi også have rettet det sidste år, og så ville det ingen betydning have. Jo, det ville fortsat have betydning, for jeg gjorde udtrykkelig opmærksom på, at i en tid med stærkt stigende inflation, sådan som vi har oplevet det i det sidste år under denne regering, har det ekstra betydning, som jeg illustrerede det, og det ville også have haft betydning tidligere, fordi forud havde man jo ikke den voldsomme inflation.

Endelig vil jeg sige tak for bemærkningen om de medhjælpende hustruer. Jeg deltager meget gerne i en bedre løsning af dette problem. Jeg kan også sige, at vi naturligvis fra radikal side er indstillet på, at der virkelig skal være tale om medhjælpende hustru-

er, men forhåbentlig har finansministeren ret i, at vi kan komme i gang med sambeskatningen, for så vil det problem jo også blive lettere at løse.

Jens Foged: Ja, det er i anledning af finansministerens bemærkninger vedrørende de medhjælpende hustruer. Også jeg vil gerne takke for tilsagnet om, at der skal arbejdes med problemet, men jeg er absolut ikke enig med ministeren i, at de regler, som man kører nu efter med hensyn til den medhjælpende hustru, er korrekte. Fra amtskreds til amtskreds er der vanskeligheder med administrationen. Reglerne er for stive. Det er ikke rimeligt f. eks. — man bruger dette eksempel — at en vognmandskone, der passer telefonen bogstaveligt talt døgnet rundt, ikke kan regnes for at være medhjælpende hustru. Hun er aldeles nødvendig, for at erhvervet overhovedet kan køre. Hendes arbejdsindsats kan ikke gøres op i 2 eller 3 eller 4 timer — og jeg tror, det er 4 timer daglig, man forlanger. Der er sæsonarbejde inden for landbruget. Der er sæsonarbejde inden for masser af andre erhverv. Det kan ikke være rimeligt, at disse koner ikke også kan blive anset som medhjælpende hustruer.

Derfor finder jeg, det er rigtigt her og nu at sige til finansministeren, at det at lægge sig fuldstændig fast på kriteriet for medhjælpende hustruer finder jeg absolut forkert. Det er uretfærdigt over for masser af erhverv, hvor hustruen virkelig er inde i billedet, men det er mere i perioder, end det er konstant.

Finansministeren (Grünbaum): Det skal blive ganske kort.

Til hr. Bernhard Baunsgaard dette, at jeg har jo ikke sagt, det ingen betydning havde, hvis man flyttede det. Jeg vil meget nødig have, at man ligesom kører det over i det, man selv måske ønskede — det tror jeg nu ikke hr. Bernhard Baunsgaard tænkte nærmere over. Det, jeg sagde, var bare, at det ikke har nær så stor betydning, som folk tror, at man flytter det, fordi det, som hr. Bernhard Baunsgaard selv var inde på, normalt vil være en nogenlunde ensartet bevægelse, der er fra år til år. Men hvis man kommer ind i en stærk stigning, kan det selvfølgelig få betydning. Dér er det, jeg si-